

nades en blanc, com ja es féu en altre temps, i al que sabent-ho vulgui comprometre el Sindicat i fer-li la guerra, que els altres companys li decla-

rin obertament, sigui company, sigui poble, arribant, si fos precís, a no deixar-lo exercir al primer o declarant el boicot al segon.

Sobre Partits Mèdics

Ratificant-me

per

MARIUS RODRIGUEZ

El Dr. Mestres i Miquel m'ha fet l'honor d'ocupar-se del meu article "La meua protesta" presentant-lo com equivocac i és per això que em veig obligat a contestar-lo.

Primer de tot he de dir-li que, si no he col·laborat sobre la qüestió dels Partits Mèdics en l'època que ell considera oportuna, va ésser perquè, degut a diverses circumstàncies, com dic en l'encapçalament del citat article, no estava per res en aquell temps en què sensibles i repetides desgràcies de família i contrarietats d'importància ben just em deixaven l'esperit suficient per complir amb el meu deure, i si últimament i sota el mateix flagell, encara que poc, quelcom mitigat, he fet un esforç per intervenir en tan transcendental qüestió, és per les raons expressades al final del primer paràgraf del meu article.

És clar que preocupa i perjudica *no sols al doctor Rodríguez* sinó a quasi tots els companys forans el fixar un màxim de 300 famílies per Partit Mèdic, i em fa molta gràcia que es defensient que el Dr. Marimon va retirar la seva esmena. És clar. Què havia de fer?

Poc importa que això no sigui una imprevitació i que estigui acordat per tots els representants de totes les regions d'Espanya perquè estigui mal fet i completament equivocac: les necessitats no les sap més que el qui les pateix.

Menys mal que la contesta del Dr. Mestres i Miquel aclareix l'assumpte dient que si a una població hi ha un sol metge i 400 famílies no les ha de desaconducar pas. Quelcom és!

Si el Dr. Mestres i Miquel digués que jo he calculat 300 famílies a 25 pessetes, en comptes de calcular-les a 30 pesetes, estaria millor que dir:

"ell calcula que 300 famílies a 25 pessetes rendixen 7.500 pessetes, i no és això", car 25 per 300 sempre seran 7.500, llevat que les taules de multiplicar hagin canviat també de règim.

Ja m'agradarà veure com s'arregla el Sindicat, quan s'encarregui del cobrament, per fer pagar 30 pessetes al que no en té 24. Suposant que no trobin cap company esquirol, ja estic veient com li diran com a mi en alguna ocasió: *"Bueno!, com que no necessitem metge més que perquè ens firmi la papereta, ens passarem sense ell fins que això arribi"*, i jo afegeixo que així i tot encara se'ls tindria de fer d'ofici.

Els companys que varen considerar que els extraordinaris, com diu el Dr. Mestres i Miquel, sobrepugen el 50 per 100 de les 9.000 pessetes, deuen d'ésser uns privilegiats de la fortuna i viure en una Arcàdia epidèmica, car aquí no he vist mai que arribin al 5 per 100.

I jo voldria que em digués el què s'ha de cobrar per servei d'annexes, i què s'entén per annexes, si sols els pobles agregats o també les masies. Posem a preu de taxi? Feu-lo més econòmic, a 25 cèntims el quilòmetre. Bé, doncs jo tinc molts clients a 10 quilòmetres, a cavall, sense que s'hi pugui anar amb auto i, per tant, resultaria 20 rals per visita; si un té cavall propi, donada l'escassetat de visites, no arriba per la seva despesa, i si el té de llogar, el resultat ve a ésser el que deia un digne company: *"Sempre valdrà més el ruc que nosaltres, des del moment que ell és el que més cobra"*.

I als llocs que puc arribar amb auto hi ha 20 quilòmetres, que fan 40 amb la tornada, total, 10 pessetes, que amb prou feines arriba per a la des-